

دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی تهران

بررسی تاثیر آموزش مهارت حل مسئله بر ارتباط بین فردی ماماهای شاغل در بیمارستان های شهر کرمان در سال ۱۳۹۳

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد مامایی گرایش مدیریت

استاد راهنما: دکتر مریم مدرس

اساتید مشاور: پگاه شیران

دکتر پریناز سجادیان (روانشناس بالینی)

استاد مشاور آمار: دکتر عباس رحیمی فروشانی

نگارش: حمیده محسنی

تیر ماه ۱۳۹۴

چکیده

عنوان: تاثیر آموزش مهارت حل مسئله بر ارتباط بین فردی ماماهاى شاغل در بیمارستان های شهر کرمان

زمینه و هدف: یکی از اساسی ترین مهارت های زندگی در سازمان های امروزی، برقرار کردن ارتباط صحیح می باشد. ماماها به دلیل موقعیت شغلی خود باید مهارت کافی جهت برقراری ارتباط مناسب با همکار و مددجو را داشته باشند و بدلیل پیچیدگی و حساسیت شغلی در این رابطه، باید آموزش لازم را ببینند. لذا این مطالعه با هدف بررسی تاثیر آموزش حل مسئله بر ارتباط بین فردی ماماها انجام گرفت.

روش مطالعه: این مطالعه نیمه تجربی می باشد که به صورت پیش آزمون _ پس آزمون بر روی ۹۸ نفر از ماماهاى شاغل در بیمارستان های شهر کرمان، در دو گروه کنترل (۵۰ نفر) و آزمون (۴۸ نفر) صورت گرفت. روش نمونه گیری دو مرحله ای بود که طی آن بیمارستان ها براساس نمونه گیری تصادفی ساده به دو گروه (کنترل و آزمون) تقسیم شدند و در هر بیمارستان، تعداد ماما بر اساس نمونه گیری طبقه بندی اختصاصی انتخاب شدند. برای تعیین میزان ارتباط بین فردی ماماها از پرسشنامه استاندارد ارتباط بین فردی (Interpersonal Communication Skills) استفاده شد که در زمان قبل از انجام مداخله به هر دو گروه داده شد. سپس برای انجام مداخله، آموزش مهارت حل مسئله بر اساس الگوی حل مسئله دزوریل و گلدفرايد در سه جلسه چهار ساعته برای گروه مداخله برگزار شد. در حالی که گروه کنترل هیچ آموزشی را دریافت نکردند. در زمان بلافاصله و دو ماه پس از انجام مداخله، پرسشنامه ارتباط بین فردی توسط دو گروه تکمیل گردید. سرانجام جهت مقایسه میانگین امتیاز ارتباط بین فردی دو گروه در سه زمان مختلف، از آزمون های آماری تی مستقل، تی زوج و آزمون مبتنی بر تکرار با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۸ استفاده شد.

یافته ها: نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که مهارت ارتباط بین فردی ماماها قبل از انجام مداخله در هر دو گروه در سطح متوسط می باشد که از نظر آماری نیز بین دو گروه تفاوت معناداری مشاهده نشد ($p=0.64$). میانگین امتیاز ارتباط بین فردی در گروه مداخله نسبت به گروه کنترل در زمان بلافاصله و دو ماه پس از انجام مداخله، افزایش داشته است که از نظر آماری نیز معنادار می باشد ($p<0.05$).

نتیجه گیری: آموزش مهارت حل مسئله باعث افزایش مهارت ارتباط بین فردی ماماها شده است لذا با برگزاری جلسات آموزش، می توان سطح ارتباطی پرسنل را بهبود بخشید. همچنین آموزش مهارت حل مسئله در حیطه های مختلف مامایی اعم از آموزش، پژوهش و مدیریت توصیه می شود.

واژه های کلیدی: مهارت حل مسئله، آموزش، ارتباط بین فردی، ماما

Tehran University of Medical Sciences

School of Nursing and Midwifery

**The impact of the problem solving education on
interpersonal communication of midwives of Kerman
hospitals in 2014**

Under Supervision of: Dr Maryam Modarres

A thesis submitted the Graduate Studies Office

In pattia fulfillment of the requirements for

The degree of MSc in Midwifery

**Hamide Mohseni
June 2015**

ABSTRACT

Background and Purpose: one of the most fundamental life skills in today's organizations is to communicate correctly. Because of their jobs, midwives must have sufficient skills to communicate effectively with the colleagues and clients and. Due to the complexity and sensitivity of the job, they must be trained. Therefore, the aim of this study is to investigate the effect of problem - solving training on midwives' interpersonal communication.

Method: The present study is quasi-experimental which was carried out by pretest-posttest on 98 working midwives in Kerman hospitals in two groups of control (50 midwives) and experimental (48 midwives). The sampling method was two-stage which hospitals were divided into two groups (control and experiment) according to the simple sampling. In each hospital, the number of midwives was selected based on sampling proprietary classification. The standard questionnaire of interpersonal communication skills was used to determine the midwives' interpersonal communication which was given to each group before the in intervention. Then for conducting the intervention, the training of problem-solving skill was held in 4 sessions of 3 hours for the intervention group based on problem-solving model of D-Zurilla and Goldfried. However, the control group received no training. At the time immediately and two months after the intervention, the interpersonal communication questioner was completed by two groups. Finally, to compare the mean scores of interpersonal communication of two groups in three different durations, the independent t-test, t-test and the tests based on replication were used by SPSS of version 18.

Findings: The obtained results showed that the skill level of midwives' interpersonal communication was average before the intervention which no significant difference was observed between the two groups ($P= 0/64$). The average score of interpersonal communication increased in intervention group at the time of immediately and after two months of conducting intervention, in comparison to the control group, which statistically is significant.

Conclusion: training the problem-solving skill causes to increase the midwives' interpersonal communication skill. Therefore, by holding the training sessions we can increase the staff's communicative level. Also, training the problem-solving skill in various areas including midwifery education, research and management is recommended.

Keyword: problem solving skills, education, Interpersonal Communication, midwife.